

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. november 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2020-0030-4989
Dok.: 1674581

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 128 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. oktober 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 128 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere udsendelsen ”Forført af Jakob” sendt på TV2 den 8. og 15. oktober 2020 og specifikt redegøre for den lange sagsbehandlingstid fra modtagelse af de første politianmeldelser og frem til, at sagen kommer for retten i september 2020, herunder hvorfor sagen ikke kom for retten i hhv. 2014, 2015 og 2016, hvor anklagemyndigheden angiveligt havde udarbejdet anklageskrifter? Vil ministeren endvidere forholde sig til selve strafudmålingen i sagen?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har til brug for udtalelsen anmodet Statsadvokaten i Viborg om et bidrag.

Statsadvokaten i Viborg har indhentet en redegørelse fra Sydøstjyllands Politi og henviser for så vidt angår en beskrivelse af det samlede forløb til dette bidrag:

”Der blev i 2014 rejst tiltale i 31 forhold, som vedrørte overtrædelser af færdselsloven og berigelseskriminalitet, hvorefter sagen blev berammet til foretagelse i januar 2015, hvor den imidlertid blev udsat,

Det blev herefter besluttet, at Jakob Jensen

Der blev herefter berammet nyt retsmøde i maj 2016, som imidlertid også blev aflyst, idet Jakob Jensen udeblev. Jakob Jensen fremsendte i den forbindelse dokumentation for, at han lang tid forinden indkaldelsen havde bestilt en rejse og derfor havde ”lovligt forfald”.

Jakob Jensen forøvede herefter i august 2016 – inden et nyt retsmøde blev berammet – vold og trusler, hvorefter Jakob Jensen den 3. august 2016 blev anholdt og varetægtsfængslet i surrogat. Yderligere to forhold vedrørende vold og trusler blev anmeldt umiddelbart efter varetægtsfængslingen.

Under varetægtsfængslingen [REDACTED]

[REDACTED]. Jakob Jensen blev herefter løsladt den 14. september 2016, [REDACTED]

[REDACTED]

I april 2017 blev Jakob Jensen anmeldt for yderligere forhold vedrørende vold, trusler og vidnetrusler.

Det blev, i perioden fra maj 2017 til maj 2018 [REDACTED]

[REDACTED] hvilket ikke lykkedes, idet Jakob Jensen meldte afbud eller udeblev gentagne gange. Sagen blev derfor returneret til anklagemyndigheden.

Den 1. september 2018 blev Jakob Jensen anholdt og fremstillet i grundlovsforhør sigtet for vold, frihedsberøvelse og vidnetrusler begået i juli 2018. Han blev imidlertid løsladt af retten.

[REDACTED]

Det lykkedes imidlertid ikke at få forkyndt en indkaldelse til retsmøderne for Jakob Jensen, der var uden fast bopæl.

Retten returnerede herefter sagen til anklagemyndigheden med henblik på bopælskonstatering.

Anklagemyndigheden sendte i oktober 2019 et anklageskrift i retten med anmodning om berømmelse med henblik på en afgørelse af skyldsspørgsmålet, [REDACTED], hvilket retten afviste, og sagen blev returneret til anklagemyndigheden.

I oktober og november 2019 modtog Sydøstjyllands Politi yderligere anmeldelser vedrørende vold og psykisk vold, hvorefter Jakob Jensen blev efterlyst med henblik på varetægtsfængsling.

Den 18. december 2019 blev Jakob Jensen anholdt og fremstillet i grundlovsforhør og varetægtsfængslet.

[REDACTED] i april 2020 blev der udfærdiget et samlet anklageskrift. Jakob Jensen forblev varetægtsfængslet frem til dom den 30. september 2020, hvor han blev løsladt.”

Anklageskriftet omfattede i alt 75 forhold vedrørende berigelseskriminalitet, vold, psykisk vold, trusler, frihedsberøvelse, færdselsloven, anden særlovgivning, mv. Der skete domfældelse i ca. halvdelen af forholdene fordelt på alle typerne af kriminalitet, ligesom domfældelserne fordeler sig på forhold begået i hele gerningsperioden. Gerningstidspunkterne strækker sig fra 2012 til 30. december 2019.

Følgende fremgår af dommens præmisser for strafudmålingen:

”Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på en samlet vurdering af de mange lovovertrædelsers grovhed og på oplysningerne om T's personlige forhold.

Retten har vedrørende straffen i formildende retning lagt vægt på, at der — uanset at der ikke nødvendigvis er begået fejl, hvor sagen unødigt har ligget stille i længere perioder — er gået så lang tid siden navnlig de første forhold blev begået, at sagen ikke er afgjort inden for rimelig tid, uden at dette fuldt ud kan bebrejdes T, jf. herved straffelovens § 82, nr. 13. Endvidere finder retten, at der er gået så lang tid siden de strafbare handlinger i sagens forhold 1-40b [begået i perioden fra den 19. oktober 2012 til den 26. februar 2017] blev foretaget, at anvendelse af den sædvanlige straf i disse forhold er unødvendig, jf. herved straffelovens § 82, nr. 14.

Omvendt har retten i skærpende retning ved straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte har haft samme adfærd overfor fire ekskærester, og at volden mod F er sket efter tiltalte opsøgte F på dennes bopæl.

Endvidere er de to trusselsforhold i forhold 72 og 73 begået efter straffeskærpelsen i lov nr. 82 af 30.

januar 2019 om ændring af straffeloven (skærpelse af straffen for trusler, chikane og hærværk mod personer i offentlig tjeneste eller hverv), som trådte i kraft den 1. februar 2019, ligesom forhold 46 om vidnetrusler også er begået efter strafskærpelsen i lov nr. 141 af 28. februar 2018 om ændring af straffeloven (skærpelse af straffen for vidnetrusler og visse former for hærværk), der trådte i kraft den 29. februar 2018.

Under hensyn til karakteren af forholdene, herunder de mange forhold, er der ikke — uanset at tiltalte ikke er relevant straffet for ligeartet kriminalitet — grundlag for at gøre straffen hverken helt eller delvis betinget heller ikke med vilkår om samfundstjeneste. Det kan ikke føre til et andet resultat, at tiden siden de første forhold blev begået, som ovenfor nævnt, har trukket urimeligt langt ud, idet der alene vedrørende de nyere forhold i sagen ikke er grundlag for at gøre disse forhold betinget.”

Statsadvokaten i Viborg har endvidere oplyst, at Sydøstjyllands Politi forelagde Retten i Koldings dom af 30. september 2020 for Statsadvokaten, til overvejelse af ankespørgsmålet, både for så vidt angår de forhold, hvor der skete frifindelse, og for så vidt angår udmålingen af straffen.

Statsadvokaten i Viborg har i den forbindelse bl.a. oplyst følgende:

”Efter en gennemgang af de forhold, hvor der skete frifindelse, var det statsadvokaturens vurdering, at en anke af disse forhold ikke med rimelig grad af sandsynlighed ville føre til domfældelse.

Tiltalte blev ved dommen straffet med ubetinget fængsel i 1 år og 6 måneder. Tiltalte var ikke tidligere straffet for personfarlig kriminalitet.

Straffen blev, ifølge præmisserne i Retten i Koldings dom, udmålt på baggrund af en samlet vurdering af de forhold, hvor tiltalte blev fundet skyldig. Det fremgår af dommen, at tiltalte bl.a. blev fundet skyldig i flere forhold vedrørende bedrageri, vold, trusler – herunder trusler mod vidner og mod fængselspersonale – samt frihedsberøvelse. Disse forhold er de strafmæssigt ”tungeste” forhold.

På den baggrund er det statsadvokatens opfattelse, at der ikke er rimelig udsigt til, at byrettens udmåling af straffen til 1 år og 6 måneders fængsel vil blive ændret af landsretten.”

Rigsadvokaten kan henholde sig til Statsadvokaten i Viborg og Sydøstjyllands Politis udtalelser.”

2. Af principielle grunde er jeg meget tilbageholdende med at udtale mig om konkrete sager, der er eller har været under behandling ved domstolene.

Det må dog stå klart for enhver, at det er helt uacceptabelt, at et offer for en forbrydelse skal vente 8 år fra anmeldelse, til der falder dom i sagen. Det er en urimelig venteposition at efterlade ofrene i. Ligeledes er det uacceptabelt, hvis et offer først skal vente lang tid på, at gerningsmanden bliver dømt, og så samtidig se, at der gives strafabat, fordi sagsbehandlingstiden har været for lang.

Regeringen har derfor skarpt fokus på at sikre, at sagsbehandlingstiden på tværs af hele straffesagskæden nedbringes, så tidsrummet fra en forbrydelse begås, til den skyldige afsoner sin straf, forkortes mest muligt.

Jeg har bedt mine embedsmænd om at arbejde på tiltag, som kan effektivisere straffesagskæden. I den forbindelse ses der bl.a. nærmere på at begrænse problemstillingen om lang sagsbehandlingstid som følge af sammenlægning af straffesager, ligesom der arbejdes på tiltag mod tiltaltes udeblivelse fra straffesager og unddragelse fra retsforfølgning.

Samtidig vil regeringen begrænse brugen af strafnedsættelse grundet lang sagsbehandlingstid mest muligt. Derfor er mine embedsmænd ved at se nærmere på, hvordan reglerne herom kan ændres.

Effektiviseringstiltagene vil indgå i et lovforslag om effektivisering af straffesagskæden, som regeringen forventer at fremsætte i begyndelsen af det nye år.